REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDSZORG

Beslissing in de zaak onder nummer van: 17179

Uitspraak: 11 april 2018

HET REGIONAAL TUCHTCOLLEGE VOOR DE GEZONDHEIDS-ZORG

TE EINDHOVEN

heeft het volgende overwogen en beslist omtrent de op 19 juli 2017 bij het tuchtcollege Den Haag ingekomen klacht, die vervolgens is doorgeleid naar het tuchtcollege Eindhoven en aldaar op 12 september 2017 is ontvangen, van:

[A]
wonende te [B]
klager

tegen:

[C]
verzekeringsarts te [D]
verweerder
gemachtigde mr. A.B. Schippers-Juergens te Amsterdam

1. Het verloop van de procedure
Het college heeft kennisgenomen van:
- het klaagschrift en twee aanvullingen daarop;
- het verweerschrift;
- het proces-verbaal van het op 20 november 2017 telefonisch met klager gehouden mondelinge vooronderzoek;
- de brief van 29 november 2017 met bijlage van de gemachtigde van verweerder;
- de pleitnotitie, ter zitting overhandigd door de gemachtigde van verweerder.

De klacht is ter openbare zitting van 28 februari 2018 behandeld. Klager was niet aanwezig, verweerder was aanwezig bijgestaan door zijn gemachtigde.

2. De feiten

Het gaat in deze zaak om het volgende.
Klager was uitgevallen voor zijn werk als medewerker spoelkeuken. Klager was als zodanig 28 uur per week werkzaam sinds 20 augustus 2015.
Op 19 november 2015 werd klager gezien door een primaire arts voor een verzekeringsgeneeskundig onderzoek in verband met een beoordeling in het kader van de wet verbetering Poortwachter. De primaire arts concludeerde in haar medische rapportage ziektewet van 20 november 2015 dat het nog niet duidelijk was of klager arbeidsongeschikt was voor het maatgevende werk. Geoordeeld werd dat er op dat moment onvoldoende plausibiliteit bestond voor wat betreft klagers claim op een ziektewetuitkering en bij de specialist (de revalidatiearts) zou informatie worden opgevraagd om de plausibiliteit te kunnen beoordelen en duidelijkheid te krijgen over de prognose.
Per beslissing van 23 november 2015 heeft de Raad van Bestuur van het UWV klager bericht dat: *"Bij ons is bekend dat u sinds 19 november 2015 hersteld bent. Daarom beëindigen wij uw Ziektewet-uitkering met ingang van die datum."*
Klager heeft op 24 november 2015 bezwaar gemaakt tegen die beslissing.
Op 26 februari 2016 bezocht klager wederom het spreekuur van de primaire arts. In de op die datum door de primaire arts uitgebrachte medische vervolgrapportage ziektewet werd
26 september 2015 als eerste ziektedag vermeld. Ook werd daarin de opgevraagde en inmiddels ontvangen informatie van 17 december 2015 van de revalidatiearts besproken. Geconcludeerd werd dat geen sprake was van toegenomen arbeidsongeschiktheid. In de rapportage werd vermeld: *"Vanaf datum ziekmelding is de klant als niet toegenomen arbeidsongeschikt en doorlopend geschikt voor de maatgevende arbeid te beschouwen. Indien echter betaling reeds heeft plaatsgevonden dient de uitkering per laatste betaaldatum beëindigd te worden uiterlijk per 26-2-2016."*
Op 3 maart 2016 heeft verweerder over klager een medische rapportage in de bezwaarschriftprocedure opgesteld. Partijen zagen af van deelname aan een hoorzitting. Verweerder heeft de rapportage geschreven op basis van dossierstudie. In die rapportage staat onder meer (citaat overgenomen inclusief spel- en taalfouten):
"(…)
Meningsverschil:
Belanghebbende wil graag dat de ZW wordt voortgezet. Aanrijding gehad in mei 2013 en de klachten zijn in mei 2015 verergerd.
Vraagstelling:
Vormen de ingebrachte bezwaren aanleiding om van de medische grondslag af te wijken?
Is de belastbaarheid op adequate wijze vastgesteld?
Is er sprake van duurzame volledige arbeidsongeschiktheid?
(…)
- ***Documentatie:***

Zie procesdossier afd. Bezwaar en beroep
Zie rapportage algemeen van bedrijfsarts [naam primaire arts] *d.d. 20-11-2015 .*
(…)
- ***Informatie van derden:***

Brief van revalidatiearts mw. [naam revalidatiearts] *d.d. 17-12-2015 .*
(…)
5: Beschouwing
Belanghebbende komt niet met een duidelijke bezwaargrond maar vraagt wel om voortzetting van ziekengeld na datum herstelmelding 19-11-2015.

Collega [naam primaire arts] *komt op 19 november 2015, na het spreekuurcontact met blh waarin de medische situatie werd doorgesproken en er bij lichamelijk onderzoek geen afwijkende schouderfunctie werd gevonden, tot de conclusie dat er geen plausibele reden is voor arbeidsongeschiktheid.*
Ondanks een nieuwe ongeval in mei 2015 besluit blh om in augustus als medewerker spoelkeuken te gaan werken.
De conclusie van [naam primaire arts] *spreekt voor zich: er is op grond van de bevindingen bij onderzoek geen reden voor arbeidsongeschiktheid. En blh komt in zijn bezwaar niet met bezwaargronden die een nieuw gezichtspunt opleveren.*
Er komen vanuit het bezwaar geen argumenten naar voren die aanleiding geven om van de uitkomst van het medisch onderzoek af te wijken, Zodoende kan er niet tegemoet worden gekomen aan de door belanghebbende ingebrachte bezwaren."
Verweerder concludeerde dat de bezwaren geen aanleiding vormden tot herziening van de medische grondslag waarop de primaire beslissing van 23 november 2015 is genomen en dat een beslissing op bezwaar kon worden uitgereikt.
Bij beslissing op bezwaar van 9 maart 2016 is klager vervolgens niet-ontvankelijk verklaard in zijn bezwaar. De medewerker bezwaar schreef in die beslissing op bezwaar ook:
"Op 4 maart 2016 is een beslissing genomen op uw bezwaar. Ten overvloede vatten wij uw bezwaar op als zijnde een beroepsschrift en zullen deze doorsturen naar de Rechtbank [E]."
Klager heeft nieuwe (medische) stukken ingebracht in de beroepsprocedure.
Op 13 januari 2017 heeft verweerder over klager een 'rapportage algemeen' opgesteld in het kader van de beroepsprocedure. De vraagstelling aan verweerder luidde: "Levert de correspondentie nieuwe gezichtspunten op?"
Verweerder besprak in de rapportage de inhoud van de aanvullende stukken, concludeerde dat er geen nieuwe gezichtspunten waren en schreef in de rapportage onder meer (citaat overgenomen inclusief spel- en taalfouten):
"Betreft:
Beroepsprocedure naar aanleiding van nBOB d.d. 04-03-2016.
Zie beroepschrift d.d. 14-04 en 21-06-2016.
Zie bezwaarrapportage d.d. 04-03-2016 en commentaar d.d. 25-07-2016.
***Zitting** vond plaats op 11 augustus aanstaande.*
*- **aanvullende stukken.***
Bij gewijzigde beslissing op bezwaar van 10 juli 2017 schreef de Raad van Bestuur van het UWV onder meer aan klager:
"(…)
Bij de beslissing van 4 maart 2016 hebben wij uw bezwaarschrift ongegrond verklaard.
(…)
Wij zijn van mening dat de beëindiging van de Ziektewetuitkering per 19 november 2015, gelet op hetgeen in het rapport van de verzekeringsarts van 20 november 2015 is vermeld en gelet op de beslissing van 26 februari 2016, niet in stand kan blijven.
(…)
Uit het oogpunt van zorgvuldigheid hebben wij daarom besloten de Ziektewetuitkering te beëindigen per 27 februari 2016. Daarom wordt de beslissing van 4 maart 2016 hierbij in die zin gewijzigd. Uw bezwaar tegen de beslissing van 23 november 2015 wordt in zoverre alsnog gegrond geacht. (…)"

3. Het standpunt van klager en de klacht

Klager verwijt verweerder dat hij op 3 maart 2016 en 13 januari 2017 ongeldige, eenzijdige en niet onafhankelijke rapportages over klager heeft opgesteld.
Ter onderbouwing van zijn klacht heeft klager aangevoerd dat een collega-verzekeringsarts anderhalf jaar later anders heeft geoordeeld.

4. Het standpunt van verweerder
Verweerder heeft – kort en zakelijk weergegeven – naar voren gebracht dat hij het betreurt dat klager het verzekeringsgeneeskundig onderzoek kennelijk als negatief heeft ervaren. Verweerder heeft het onderzoek van 3 maart 2016 en 13 januari 2017 echter serieus en deugdelijk voorbereid en conform de hiervoor geldende beleidsregels en verzekeringsgeneeskundige standaard uitgevoerd en gerapporteerd. Hij is van mening dat hij gehandeld heeft conform de voor de beroepsgroep geldende normen, waarden en standaard en dat hij zich als bezwaarverzekeringsarts professioneel en onafhankelijk heeft opgesteld.

5. De overwegingen van het college
Aan de orde is de vraag of de door verweerder op 3 maart 2016 en 13 januari 2017 uitgebrachte rapportages als deugdelijk en zorgvuldig zijn aan te merken.
Het college stelt het volgende voorop.
Bij de tuchtrechtelijke beoordeling van beroepsmatig handelen gaat het niet om de vraag of dat handelen beter had gekund, maar om het geven van een antwoord op de vraag of de aangeklaagde beroepsbeoefenaar binnen de grenzen van een redelijk bekwame beroepsuitoefening is gebleven, rekening houdend met de stand van de wetenschap ten tijde van het klachtwaardig geachte handelen en met hetgeen toen in zijn beroepsgroep ter zake als norm was aanvaard.
Van belang is bovendien dat het tuchtrecht zich enkel richt op de individuele zorgverlener, dus verweerder, en dat onvrede over andere personen en/of instellingen (zoals UWV) in de onderhavige klachtzaak niet door het college beoordeeld kan worden. Dat klager hinder heeft ondervonden van en dat zijn rechtspositie onduidelijk is geworden door de administratieve fouten die door UWV zijn gemaakt – zoals ook blijkt uit de gewijzigde beslissing op bezwaar van 10 juli 2017 – acht het college aannemelijk, maar doet daaraan – hoe vervelend voor klager ook – niet af. Verweerder was niet verantwoordelijk voor de juridische merites van de bezwaarprocedure, hij was wel ten volle verantwoordelijk voor de beoordeling van de medische aspecten.
Rapportages zoals door verweerder uitgebracht, worden volgens vaste jurisprudentie van het Centraal Tuchtcollege aan de hierna volgende criteria getoetst:
1. Het rapport vermeldt de feiten, omstandigheden en bevindingen waarop het berust;
2. Het rapport geeft blijk van een geschikte methode van onderzoek om de voorgelegde vraagstelling te beantwoorden;
3. In het rapport wordt op inzichtelijke en consistente wijze uiteengezet op welke gronden de conclusies van het rapport steunen;
4. Het rapport vermeldt de bronnen waarop het berust, daaronder begrepen de gebruikte literatuur en de geconsulteerde personen;
5. De rapporteur blijft binnen de grenzen van zijn deskundigheid.

Het Centraal Tuchtcollege toetst ten volle of het onderzoek door de arts uit het oogpunt van vakkundigheid en zorgvuldigheid de tuchtrechtelijke toets der kritiek kan doorstaan. Ten aanzien van de conclusie van de rapportage wordt beoordeeld of de deskundige in redelijkheid tot zijn conclusie heeft kunnen komen.

Het college zal de door verweerder afgegeven rapportages aan de hand van deze criteria beoordelen en overweegt als volgt.
Rapportage van 3 maart 2016
Zonder deugdelijke onderbouwing door klager, die ontbreekt, is niet gebleken dat deze rapportage niet aan de daarvoor geldende criteria voldoet. De stelling van klager dat een andere arts later in de procedure tot een ander oordeel kwam – wat daar ook van zij – leidt niet automatisch tot het oordeel dat verweerder tuchtrechtelijk verwijtbaar heeft gehandeld. Daarvan is slechts sprake als de door verweerder uitgebrachte rapportage niet als deugdelijk en zorgvuldig is aan te merken.
Er was door UWV op 23 november 2015 een beslissing genomen (door verweerder in de rapportage abusievelijk de beslissing van 02-12-2014 genoemd, hetgeen door het college als een kennelijke verschrijving wordt aangemerkt) en klager had tegen die beslissing bezwaar gemaakt. Verweerder had in de bezwaarprocedure de taak om de aan hem voorgelegde vraagstelling, die duidelijk in de rapportage is weergegeven, op basis van dossierstudie te beantwoorden. Naar het oordeel van het college blijkt uit de rapportage voldoende op grond van welke documentatie verweerder tot beantwoording van de vraagstelling is gekomen, te weten op grond van de rapportage van 20 november 2015 van de primaire arts en de informatie van 17 december 2015 van de revalidatiearts. Deze informatie was naar het oordeel van het college ook voldoende om tot een zorgvuldige beoordeling van de vraagstelling te komen. Van een ondeugdelijke en onzorgvuldige rapportage die de tuchtrechtelijke toets van kritiek niet kan doorstaan, is niet gebleken.
Rapportage 13 januari 2017
Zonder deugdelijke onderbouwing door klager, die ontbreekt, is niet gebleken dat deze rapportage niet aan de daarvoor geldende criteria voldoet.
Verweerder heeft beargumenteerd waarom de ingebrachte gegevens geen aanleiding gaven om het eerder ingenomen standpunt te verlaten omdat aangeleverde stukken daarvoor geen andere objectivering voor boden. Van een ondeugdelijke en onzorgvuldige rapportage is niet gebleken.
Gelet op het voorgaande zal de klacht ongegrond worden verklaard.

6. De beslissing
Het college:
- wijst de klacht af.

Aldus beslist door mr. A.H.M.J.F. Piëtte als voorzitter, E.H. The-van Leeuwen en P.E. Rodenburg als leden-beroepsgenoten, in aanwezigheid van mr. I.H.M. van Rijn als secretaris en in het openbaar uitgesproken op 11 april 2018 in aanwezigheid van de secretaris.